

Piris: "A Lleida he trobat un laïcat madur i un presbiteri admirable"

Dg, 13/09/2015 per Catalunya Religió

Missatge de comiat del bisbe **Joan Piris** als seus diocesans. Aquest diumenge, 13 de setembre a les cinc de la tarda, a la catedral de Lleida se celebra [l'eucaristia de comiat](#) i el seu darrer acte com a bisbe de Lleida. Aquest és el text del missatge que ha escrit per agrair els set anys de pas episcopal per Lleida.

(Joan Piris) Una premissa fonamental per a situar religiosament les coses és estar en el lloc en el qual ens han posat i no en el que hem elegit, i jo dono gràcies de cor al Senyor i també a cada ú de vosaltres per aquests set anys de servei a l'Església de Lleida i per tot allò que hem pogut viure compartint la fe i el desig de fer el bé.

Ha set un temps ple de vivències, sentiments, emocions i moltes possibilitats de trobada amb persones que agraeixo molt. Ara ens toca rellegir la nostra història personal i com unitària recordant i agraint passat i present, essent encara més conscients del processos que hi ha en marxa i refent les metes per a construir futur. Us demano que acolliu al nou bisbe amb els braços oberts de manera que es pugui sentir com a casa seva des del primer moment. Sé que el fareu feliç.

Agraeixo el meu pas per Lleida i tot allò que hem viscut junts. Agraeixo les visites fetes i rebudes, els consells que m'heu donat, les correccions fraternals i la proximitat que m'heu manifestat en cadascuna de les meves tasques. M'he sentit acollit, us he estimat i us estimo. He trobat un laïcat madur i compromès a donar testimoni de la seva fe en la vida ordinària, donant esperança i vivint la caritat. I un presbiteri admirable, laboriós i fidel, que s'ha deixat la pell dia rere dia amb una vida austera, farcida de generosos serveis i sacrificis, fent honor a la història més que mil·lenària d'aquesta Església martirial de Lleida, hereva d'aquells que lliuraren la seva sang com testimoni d'una fe generosa i madura morint amb paraules de perdó i d'amor.

Certament, aquests set anys tampoc no han estat exempts d'espines. Per això demano perdó a tots i cadascú a qui hagi pogut fer patir amb les meves paraules, obres i/u omissions. Perdoneu-me si no he sabut servir-vos com mereixeu.

Tanmateix, tot plegat, aquest temps ha estat un regal que ens ha permès comunicar-nos il·lusió, esperança i ganes de generar vida i d'ajudar a viure, sempre en coherència amb la missió rebuda en el nostre Baptisme. Una missió que hem anat assumint progressivament, creixent i madurant, amb dubtes, encerts i fracassos. Els Mossens de la meva generació saben molt bé que vàrem viure tota la nostra preparació per al ministeri en anys estables (tancats en un mon uniforme i catòlic) i, després, hem tingut que viure'l en temps oberts, pluralistes i amb tot tipus de opinions i propostes. No podeu figurar-vos la diferència que hi ha entre tot allò que ens guiava aleshores i allò que ens ha tocat viure després.

També us vull dir que el Senyor ha anat treballant-me interiorment, i me'n vaig amb molt bones coses apreses i viscudes amb vosaltres i amb voluntat de seguir aprenent i posant il·lusió i servei allà on pugui realitzar alguna tasca que sembli útil.

Parafrasejant a sant Pau, que escriu "estic a punt d'oferir la meva vida com una libació; ha arribat l'hora de la meva partença" (2Tim 4,6), jo ara he començat a viure un temps (menys grat) de comiats i de tallar fils, i sento que he d'anar perdent de vista tantes persones que estimo i a qui em costa dir adéu. Però aquesta experiència també forma part de la meva vida i és conseqüència de l'opció feta fa ja molts anys.

Us demano que m'ajudeu amb la vostra pregària a mantenir una vida ministerial fidel i joiosa: Ens cal la força de l'Esperit Sant però també cal ser sostinguts i animats per la fe de la comunitat. L'alegria d'haver estat "agraciat" amb el sacerdoti ministerial és la que em sosté més enllà de la meva pobresa o capacitats. Amb aquesta "gràcia" mantinc la voluntat de seguir avançant. Sé molt bé en qui he dipositat la meva confiança i Ell és fidel.

Saludo amb tot el cor a cadascun dels membres de l'Església de Lleida: fidels cristians laics, mossens i persones de vida consagrada. I també a tantes persones de bona voluntat que hi habiten al seu territori (gent de Lleida, del Baix Segre, de la Noguera, del Baix Urgell i de les Garrigues, del Segrià i de la Ribagorça). Ara fa set anys, en el meu primer escrit, us deia: "vull demanar-vos d'entrada que tingueu en compte una cosa: la meva funció episcopal té essencialment, i com a primer deure, anunciar i donar a conèixer Jesús. Ajudar a creure en Ell i a mirar la vida des dels seus criteris per damunt d'altres criteris". Ara ho reitero i continuo saludant-vos amb consciència de deixeble de l'únic Mestre, Jesús el Crist, a qui he volgut fer present enmig vostre. Al Bon Déu deixo el judici.

Us encomano a la intercessió de Maria de Nazaret -la Verge Blanca de l'Acadèmia- i a la de sant Joan Baptista, patró de la nostra Església Diocesana, de Santa **Teresa Jornet**, del Beat **Francesc Palau**, i dels Beats Màrtirs **Francesc Castelló**, **Salvi Huix**, **Josep Jordán** i **Josep Nadal**.

Us abraço a cadascun, germanes i germans. Que sigueu feliços. I no oblideu de fer les coses sempre en comunió, "entre tots i per al bé de tothom".

Rebeu la salutació agraïda del vostre germà bisbe,

Joan Piris, bisbe de Lleida